

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 września 2004 r.

w sprawie C-411/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii ⁽¹⁾*(Uchybienie Państwa Członkowskiego — Niewłaściwa transpozycja — Dyrektywa 98/10/WE — Telekomunikacja — Pojęcia „podstawowa forma rachunku szczegółowego” oraz „dodatkový stopień szczegółowości”)*

(2004/C 273/12)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w zbiorze orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości)

W sprawie C-411/02, mającej za przedmiot skargę w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną dnia 18 listopada 2002 r. do Trybunału na mocy artykułu 226 WE przez Komisję Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Schmidt i M. Shotter) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnicy: E. Redl i T. Kramler), Trybunał (druga izba) w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, C. Gulman (sprawozdawca), J.P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues oraz N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 14 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Republika Austrii uchybiła swym zobowiązaniom, które na niej ciążyły na mocy art. 14 ust. 2 dyrektywy 98/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 1998 r. w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci (ONP) w telefonii głosowej oraz w sprawie usług powszechnych w telekomunikacji w konkurencyjnym środowisku w ten sposób, że wybrany przez nią wykaz opłat, zawierający zestawienie opłat jedynie ze względu na ich rodzaj, nie jest wystarczająco szczegółowy dla zapewnienia efektywnej kontroli dokonanej przez konsumenta.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 11.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

(pierwsza izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-28/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Symvoulio tis Epikrateias [Grecja]): Epikouriko Kefalaio przeciwko Ypourgos Anaptyxis ⁽¹⁾*(Ubezpieczenia — Art. 15 i 16 Pierwszej Dyrektywy Rady 73/239/EWG — Art. 17 i 18 Pierwszej Dyrektywy Rady 79/267/EWG — Postępowanie likwidacyjne względem zakładu ubezpieczeń po cofnięciu zezwolenia — Hierarchia praw pierwszeństwa wierzytelności z tytułu pracy i wierzytelności z tytułu ubezpieczenia)*

(2004/C 273/13)

(Język postępowania: grecki)

(Tłumaczenie tymczasowe: ostateczna wersja tłumaczenia ukaże się w Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości)

W sprawie C-28/03, której przedmiotem jest wniosek, złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja), na skutek postanowienia z dnia 23 października 2002 r., wpisany do rejestru dnia 24 stycznia 2003 r. o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczenia w trybie prejudycjalnym, w postępowaniu Epikouriko Kefalaio przeciwko Ypourgos Anaptyxis, interwenient: Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados, Trybunał Sprawiedliwości (pierwsza izba) w składzie: P. Jann (prezes izby), A. Rosa, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta oraz K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Krajowe przepisy prawne, na podstawie których w przypadku upadłości, likwidacji lub innym podobnym przypadku niewypłacalności zakładu ubezpieczeń aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych mogą zostać użyte do zaspokojenia wierzytelności z tytułu pracy przed zaspokojeniem wierzytelności z tytułu ubezpieczenia, jeżeli przepisy te przyznają prawo pierwszeństwa wierzytelnościom z tytułu ubezpieczenia, którego zakres w każdym wypadku obejmuje poza aktywami na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych inne aktywa przedsiębiorstwa i (jeżeli) na podstawie decyzji ministra może (on) zostać rozszerzony na wszystkie rozporządzalne aktywa przedsiębiorstwa, nie są sprzeczne z art. 15 i 16 Pierwszej Dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie w brzmieniu Drugiej Dyrektywy Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej

dyrektywę 73/239/EWG oraz dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) oraz z art. 17 i 18 Pierwszej Dyrektywy Rady 79/267/EWG z dnia 5 marca 1979 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich na życie w brzmieniu Drugiej Dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267 oraz dyrektywy Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich na życie oraz zmieniającej dyrektywy 79/267 i 90/619 (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie).

(¹) Dz.U. C 70 z 22.3.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 9 września 2004 r.

w sprawie C-81/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Art. 43 WE i art. 49 WE — Zawody paramedyczne — Wykonywanie wolnego zawodu)

(2004/C 273/14)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-81/03 Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Schmidt i M. Patakia) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnik: E. Riedl) mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa w trybie art. 226 WE, która wpłynęła do Trybunału w dniu 21 lutego 2003 r., Trybunał (piąta izba) w składzie: C. Gulmann, Prezes izby, S. von Bahr i R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Zabraniając, na mocy art. 7a ustawy federalnej regulującej wykonywanie zawodów medycznych kategorii średniej wyższej wykonywania jako wolnych zawodów niektórych technicznych zawodów medycznych (technik analityki medycznej, technik radiolog, ortopysta) Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 43 WE i 49 WE.

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 101 z 26.4.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 września 2004 r.

w sprawie C-168/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 89/655/EWG i 95/63/WE — Nieprawidłowa transpozycja — Dodatkowy okres dostosowawczy)

(2004/C 273/15)

(Język postępowania: hiszpański)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-168/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: I. Martínez del Peral), przeciwko Królestwu Hiszpanii (pełnomocnik: L. Fragua Gadea) mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego na podstawie art. 226 WE, wniesioną w dniu 11 kwietnia 2003 r., Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen i N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M. R. Grass, wydał w dniu 14 września 2004 wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Przewidując, w ust. 1 przepisów przejściowych dekretu królewskiego nr 1215/1997 z dnia 18 lipca 1997 r. ustanawiającego minimalne wymagania w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników, dodatkowy okres dostosowawczy dla sprzętu roboczego przekazanego do użytku pracownikom w przedsiębiorstwie lub zakładzie przed dniem 27 sierpnia 1997 r., Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 89/655/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG), zmienionej dyrektywą Rady 95/63/WE z dnia 5 grudnia 1995 r.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 135 z 7.6.2003